

- 2) Otrkārt, saskaņā ar direktīvas 7. panta 2. punkta pirmo daļu nodrošināt, ka ne vēlāk kā līdz 2012. gada 30. jūnijam tiek izstrādātas 2011. pārskata gada stāvokli atainojošas stratēģiskās trokšņu kartes visām aglomerācijām un visiem galvenajiem autoceļiem, un galvenajām dzelzceļa līnijām. Turklāt Portugāles iestādēm saskaņā ar direktīvas 10. panta 2. punktu, to skatot kopsakarā ar tās VI pielikumu, ne vēlāk kā līdz 2012. gada 30. decembrim bija jānosūta Komisijai informācija par stratēģiskajām trokšņu kartēm.
- 3) Treškārt, saskaņā ar direktīvas 8. panta 2. punktu Portugāles iestādēm arī bija ne vēlāk kā līdz 2013. gada 18. jūlijam jāizstrādā rīcības plāni attiecībā uz visām aglomerācijām un galvenajiem autoceļiem, un galvenajām dzelzceļa līnijām, kas atrodas tās teritorijā. Turklāt Portugāles iestādēm saskaņā ar direktīvas 10. panta 2. punktu, to skatot kopsakarā ar tās VI pielikumu, ne vēlāk kā līdz 2014. gada 18. janvārim bija jānosūta Komisijai šo rīcības plānu kopsavilkumus.

Jānorāda, ka iepriekš minētie Portugāles iestāžu pienākumi ir trīs secīgi direktīvā paredzēti posmi un ka otrais un trešais posms attiecīgi balstās katrs uz iepriekšējo posmu.

(¹) OV 2002, L 189, 12. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 18. decembrī *Casino, Guichard-Perrachon un Achats Marchandises Casino* iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-249/17 *Casino, Guichard-Perrachon un AMC/Komisija*

(Lieta C-690/20 P)

(2021/C 62/23)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino* (pārstāvji: O. de Juvigny, A. Sunderland, I. Simić, G. Aubron, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

- Atcelt Vispārējās tiesas 2020. gada 5. oktobra sprieduma lietā T-249/17 rezolutīvās daļas 2) punktu;
- Apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasītāju prasījumus un līdz ar to, pamatojoties uz LESD 263. un 277. pantu, atcelt kopumā Eiropas Komisijas 2017. gada 9. februāra Lēmumu C(2017) 1054;
- Piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo pārsūdzību, kā arī tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka pārsūdzētais spriedums ir pretrunā:

- 1) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantam un prasībai par aizsardzību pret valsts varas patvaļīgu iejaukšanos personas privātās darbības sfērā, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 19. pantam un Komisijas Regulas (EK) Nr. 773/2004 3. pantam, jo Vispārējā tiesa esot nospriedusi, ka i) šīs normas neuzliek Komisijai pienākumu ierakstīt piegādātāju mutiskus paziņojumus un ii) šo pārrunu “kopsavilkums”, kuru vienpusēji sagatavojuši Komisijas dienesti, ir uzskatāms par derīgu pierādījumu par to, ka tās rīcībā ir netieši pierādījumi, kas pamato Eiropas Komisijas Lēmumu C(2017) 1054;

- 2) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantam un prasībai par aizsardzību pret valsts varas patvaļīgu iejaukšanos personas privātās darbības sfērā, jo Vispārējā tiesa esot nospriedusi, ka pamattiesības uz domicila neaizskaramību neparedz, ka Eiropas Komisijas Lēmumā C(2017) 1054 būtu:
- i) ierobežots laiks, kurā īstenojamas Komisijas pilnvaras veikt pārbaudi un
 - ii) ierobežots to personu un telpu loks, kuras tā ir tiesīga pārbaudīt;
- 3) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam, jo Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka Komisijas veiktajām pārbaudēm piemērojamais tiesiskais regulējums atbilst pamattiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 21. decembrī Intermarché Casino Achats iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-254/17 Intermarché Casino Achat/Komisija

(Lieta C-693/20 P)

(2021/C 62/24)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Intermarché Casino Achats (pārstāvji: Y. Utzschneider, J. Jourdan, C. Mussi, S. Eder, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

- Daļēji atcelt Vispārējās tiesas 2020. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-254/17, ciktāl ar to ir daļēji noraidīta Intermarché Casino Achats celtā prasība, kurā tika lūgts atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 9. februāra lēmumu, kas pieņemts uz Regulas Nr. 1/2003 20. panta 1. un 4. punkta pamata (lieta AT.40466 – Tute 1), un ciktāl ar to apelācijas sūdzības iesniedzējai ir piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- atcelt Komisijas 2017. gada 9. februāra lēmuma iepriekš minētajā lietā AT.40466 1. panta a) punktu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, noraidīdama attiecībā uz Regulas Nr. 1/2003 20. panta 1. un 4. punktu izvirzīto iebildi par prettiesiskumu, kura bija pamatota ar to, ka nepastāv pienācīgi tiesību aizsardzības līdzekļi, ar kuriem var vērsties pret pārbaudi veikšanu un ka tas neatbilst Pamattiesību hartas 47. pantā un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā nostiprinātajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību.

Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka dokumenti, kurus Komisija iesniegusi, lai pierādītu, ka pārbaudes dienā pastāvēja nopietni netieši pierādījumi par pārkāpuma izdarīšanu, varēja tikt ņemti vērā, neievērojot Regulā Nr. 1/2003 un Regulā Nr. 773/2004 noteiktās formas prasības. Šī kļūda esot ietekmējusi Vispārējās tiesas secinājumu, ka Komisijas rīcībā bija nopietni netieši pierādījumi par to, ka ir izdarīts lēmuma par pārbaudi 1. panta a) punktā minētais pārkāpums. Tātad, atteikdamās atcelt lēmuma par pārbaudi 1. panta a) punktu, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi tiesības uz domicila neaizskaramību, kas ir nostiprinātas Pamattiesību hartas 7. pantā.